

на даскали заплаша, вѣднѣхъ ради и недо-
 статочныхъ; и слѣдъ товѣ пакъ вѣднѣхъ съ
 дрѣгитѣ свой сродницы помага богатодѣр-
 нѣхъ и за школата въ любезното свое отѣ-
 чество Копрившица, за коѣто старѣи
 Болко Чорбаѣи О. както за Филипъ-
 полската школа, така и за неѣ всѣкимъ
 образомъ настоѣва, за да възбуди въ
 сердцата насвойтѣ си соотѣчественницы рев-
 ность и любовь камъ оученіето. Тѣмъ родо-
 любцы съ тѣмъ тѣхны работы катѣ ѿ врахъ
 стара Планина выкатъ съ голѣмъ гласъ камъ
 своитѣ единородчики и говоратъ: „О Бол-
 „ гари! наши любезны братѣмъ! ѿ тѣмъ рабо-
 „ ты сѣ дражете, ако щѣте и на томъ свѣтъ
 „ добръ да помините, и въ вѣдущіятъ до-
 „ брѣ данамѣрите.“ Сичкитѣ тѣмъ и зрѣдни
 мъжѣе, и сичкитѣ преждепоманѣти велицы
 архіерей и архіпастырѣе, многѣхъ дрѣги и ѿ дѣ-
 ховныятъ и священническіятъ чинъ, многѣхъ
 и ѿ мѣранытѣ мъжѣе прокоуани, и нѣкои-
 си ѿ тѣхъ, макаръ и неискусни на книжно
 оученіе, но въ граждански работы прѣзани,
 и дѣломъ познали, защѣ ѣ нѣждно оуче-
 ніето